

प्रेत्य तस्य त्रैलोक्यत्रैविद्यात्मकसर्वज्ञगद्विधृतिलक्षणप्राणाद्यात्मकवमाह । प्राणः अपानः वि-
यान इति विश्लेषेण । एवं नामरूपकर्मात्मकं जगद्गायत्रीपादत्रयात्मनोपसंहृतम् ॥३॥ इदा-
नीमभिधानरूपायास्त्रिपदाया गायत्र्या अभिधेयभूतादित्यात्मकहिरण्यगर्भाभिधानाय चतुर्थं पा-
दमारभते । अथ शब्दात्मकगायत्रीकथनानन्तरमस्याः प्रकृतायास्त्रिपदाया गायत्र्या अभिधेय-
भूतमेतदेव वक्ष्यमाणमित्यर्थः । तुरीयादिपदानां गूढार्थत्वात्स्वयमेव तत्तत्प्रतीकग्रहणेन
व्याकुर्वन्ती श्रुतिस्तावत्तुरीयपदस्यार्थमाह यद्वाऽइति । अनन्तरं पदं गृहीत्वा व्याकरोति दर्शत-
मिति एष मण्डलान्तर्गतः पुरुषो हि यस्माद्दृश्यऽइव दृश्यते-इव न तु साक्षाद्दृश्यते ईश्वर-
स्यातीन्द्रियत्वादतस्तद्दर्शितं पदमित्युच्यतऽइत्यर्थः । प्रवृत्तिकारणीभूतः सङ्गात्समुत्पद्यमानो
रञ्जनात्मको रजो रज इत्युच्यते यद्वा सर्वे लोका रजःशब्देनोच्यन्ते रज्यमानत्वात् सर्वमेव वै
प्रसिद्धं रजोज्ञातमुपर्युपरि हि यस्मादेष सविता तपति रजःशब्दवाच्यात्सर्वस्मादुपरिष्ठादेव
तपन्वर्ततऽइति यावत् अतो रजसः पर इति परोरजा उच्यतऽइत्यर्थः । श्रिया वसुदोष्ट्या
॥४॥ एवमभिधानाभिधेयात्मिकां गायत्रीं व्याख्यायाभिधानस्याभिधेयतत्त्वमाह सैषा त्रैलो-
क्यत्रैविद्यसर्वप्राणस्वरूपवेनोक्ता त्रिपदा गायत्री एतस्मिन्नुक्तलक्षणे मूर्तामूर्तरसभूते आदित्ये
प्रतिष्ठिता । सत्येऽध्यात्मे प्रतिष्ठिता बोद्धव्या । किं पुनस्तत्सत्यमित्यत आह चक्षुरिति ।
तस्य सत्यत्वं सर्वज्ञानानुभवप्रमाणसिद्धमित्युपपादयति तस्मादिति । सत्यप्रतिपत्तिहेतुत्वाच्चक्षुः
सत्यं तस्मिन्सत्ये चक्षुषि त्रिपदा गायत्री प्रतिष्ठितेति वाक्यार्थः ॥५॥ सत्यस्यापि स्वातन्त्र्यं
वारयति तदिति । एवं त्रिपदा गायत्र्यधिदैवते आदित्ये प्रतिष्ठिता सा चाध्यात्मं चक्षुर्द्वारा
प्राणे प्रतिष्ठितेत्येवं प्रणाद्व्या गायत्र्याः सूत्रात्मत्वं सिद्धम् अध्यात्ममध्यात्मे सर्ववेदाद्यात्मके
सूत्रात्मभूते प्राणे प्रतिष्ठिताऽतोऽध्यात्मप्राणरूपा सती जगत आत्मा ॥६॥ इदानीं गायत्री-
नामनिर्वचनेन तस्या जगज्जीवनहेतुवमाह । सैषा ईश्वरात्मिका गायत्री । गायतीति गयाः ।
तत्रे त्रातवती रक्षितवती । प्राणा वागादयो गयाः शब्दनिष्पत्तिहेतुत्वात् । एवं गायत्र्याः
प्राणजीवनवमुक्ता तस्या (स्मा Cod.) एव ब्राह्मण्यमूलत्वेन स्तुत्यर्थमाह स आचार्योऽष्टवर्षं
माणवकमुपनीय यामनूं गायत्रीमेव पादशोऽर्धचर्चशः समस्तां चान्वाह अनुवक्ति पक्षोऽर्धचर्चशः
सर्वा च तृतीयेन सहानुवर्तयन्निति गृह्यवाक्यात् (पारस्करं २. ३.) सा माणवकायोपदेष्टव्या
प्रसिद्धा एषैवेक्तजगत्प्राणात्मिका गायत्र्येव नान्येत्यर्थः । कुत एषा गायत्र्येवेति निश्चय
इत्यत आह स गायत्र्युपासक आचार्यः सादरः सन्यस्मै बठवे इमां गायत्रीमन्वाहानुवक्ति
तस्य प्राणान्सा नरकादिपतनाद्यस्मात्त्रायते तस्माद्गायत्र्येवेति निश्चयो नात्र संदेहः ॥७॥ म-
तान्तरं दृष्ट्वा बठवऽउपदेश्या गायत्री इयमेव भविष्यतीति विभ्रमो मा भूदित्यभिप्रेत्य मतान्तरं
दृषयितुमुपन्यस्यति । एके शाखिनः तत्सवितुर्वर्णीमहे वयं देवस्य भोजनम् श्रेष्ठं सर्वधातमं
तुरं भगस्य धीमहीत्यनुष्टुप्कन्दस्कां तां प्रसिद्धां सावित्रीं सवितृदेवताकामुपनीतायान्वा-
ङ्मनुवदन्ति । वागनुष्टुबिति तद्य एव वातो महिमेत्यग्निरहस्ये (१०. ३. १. ४.) प्रतिपादित-
त्वादनुष्टुब्वाक् तस्याश्च वाचः साक्षात्सरस्वतीरूपत्वाद्वागात्मिकानुष्टुबेव बठवे वक्तव्या तत्स-
मर्पणे हि सरस्वती समर्पिता स्यादतो वयमेतदनुष्टुब्लक्षणां वाचं सरस्वतीमेवापेक्ष्यमाणां
माणवकायानुब्रूम इति वदन्तस्तामेवोपदिशन्ति । तन्मृषैव गायत्रीमेवानुब्रूयात् तदुपदेशे हि
सर्वमपि पुमर्थसाधनज्ञातं बठवऽउपदिष्टं स्यात्तस्यास्त्रैलोक्यत्रैविद्यसर्वप्राणात्मकवकथनेन